

вимъ, какво разрешение е давалъ предисторическия човѣкъ на тия голѣми въпроси, ако хвърлимъ погледъ върху живота на ония диви племена, които сж останали много назадъ въ развитието си. Тѣ живѣятъ тѣй просто, мислятъ си и тълкуватъ явленията въ природата тѣй простодушно, както и предисторическия човѣкъ.

Тия диви племена нѣматъ представа за положителнитѣ науки, които ни разкриватъ тайнитѣ на природата, но все пакъ тѣ си иматъ своя наука; тѣ сж разрешили всички въпроси, които денемъ и нощемъ сж ни занимавали. Ние тукъ не ще можемъ да се спираме въ голѣми подробности върху науката на некултурнитѣ племена. Ще се запознаемъ само съ нѣкои отъ по-важнитѣ въпроси, които сж занимавали ума имъ.

Да кажемъ, че сме на Филипинскитѣ острови (въ Великия океанъ, източно отъ Индокитайския полуостровъ) и запитаме туземеца, знае ли, какъ е произлѣзълъ свѣтътъ и самиятъ човѣкъ.

Този въпросъ нѣма да го затрудни, защото той е разрешенъ за него. Какъ?

— Въ началото — ще ни каже той — свѣтътъ се е състоялъ отъ вода, небе и два орела. Последнитѣ хвъркали между небето и водата. Изморени, тѣ трѣбвало да кацнатъ нѣкъде, за да си починатъ. Но где? Нѣма суша. Тогава орлитѣ скарали водата и небето. Небето, за да си отмъсти, почнало да сипе върху водата острови. И така се появила сушата.

Въ водата плувало едно трѣстиково стебло съ две колѣна¹⁾. Морскитѣ вълни забили стеблото въ единъ отъ островитѣ, и то точно подъ краката на орлитѣ. Орлитѣ раздвоили трѣстиката на две части (колѣна). Едната половина се превърнала въ м ж жъ, другата — въ жена. Богъ заповѣдалъ тази първа двойка да влѣзе въ

¹⁾ Трѣстиката расте въ плиткитѣ застояли води. Стеблото на това растение, което мнозина отъ васъ познаватъ, се състои отъ нѣколко колѣна, раздѣлени едно отъ друго съ прѣстени.